

หลักการบริหารงานของลุงเอก

เกร็ดการมอบหมายงานเพื่อให้สำเร็จ

ในกรณีถ้า งานที่ไม่ต้องการทำให้สำเร็จก็มักจะตั้งการทำงานให้อยู่ในรูปของคณะกรรมการ พอเริ่มต้นตั้งคณะกรรมการเมื่อไหร่มันก็เริ่มทะเลาะกันแล้ว แต่ถ้าต้องการให้งานที่ต้องการทำให้สำเร็จ ก็ให้มอบให้คนๆ เดียว เช่นให้พี่ผู้หญิงคนนี้เป็นหัวหน้าทีมทำเรื่องนี้ แล้วคุณไปหาทีมมา งานนี้จะเสร็จก่อนที่ผมตั้งเป็นรูปคณะกรรมการ พี่ผู้หญิงคนนี้ก็เขาก็จะไปจัดตั้งทีมงานเพราะเขารู้ว่าใครที่เหมาะสมกับเขา เพราะว่าคนไม่เหมือนกัน วิธีคิดก็ไม่เหมือนกันถูกต้องไหม บางคนคิดใช้สมองซีกขวา บางคนใช้ซีกซ้าย คนที่คิดอะไรเป็น Logic เป็นตัวเลข เป็นเหตุเป็นผล เป็นคนที่ใช้สมองซีกซ้ายเยอะ แล้วก็คนที่ร้องเพลง เราต้องหัดร้องเพลงเยอะๆ จะได้ใช้สมองซีกขวา

ใครที่ทำงานบัญชี การเงิน วิศวกร ต้องร้องเพลงเยอะๆ เพื่อให้สมองซีกขวาทำงาน ผมมีวิธีการทำงาน คือ ให้จับคู่กันทำงาน นี่เป็นหลักในเรื่องเกี่ยวกับดูความสุนทรีย์ ดูความพอเพียง ลองถามตัวเองว่า รู้ไหมว่าเราใช้สมองซีกไหนคิดเวลาทำงาน ผมจะใช้สมองซีกขวาเวลาทำงานเยอะ เพราะฉะนั้นเวลาประสานมือเข้าหากัน นิ้วโป้งซ้ายของผมจะทับนิ้วโป้งขวา ทำก็ครั้งก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดชีวิต เพราะคงไม่มีใครทำกลับไปกลับมา จะเปลี่ยนได้จะต้องฝึกสมองแต่ต้องใช้เวลานานมากหลายปี นี่จากตำราญี่ปุ่น ผมลองมาทดสอบหลายที่มันก็ใช่ อย่างคนที่ร้องเพลงไม่เป็นจะใช้สมองซีกซ้ายเยอะ จะร้องยากมากเลย เพราะร้องก็กลัวผิดโน้ต ร้องก็กลัวผิดเนื้อ ร้องเพราะกลัวคนฟัง ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะเขาไม่กล้าร้อง อย่างเวลาเราสี่ออกไปจากการถอดอก คนที่เอาแขนซ้ายไว้ด้านล่าง เป็นคนที่คิดโดยใช้สมองซีกซ้าย แล้วเวลาสี่ก็สี่ออกมาเป็นอย่างนั้นด้วย เวลาให้เขาออกมาพูด เขาจะพูดถึงเรื่องตัวเลข กราฟ ให้อย่างนี้จะเหมาะกับเขา แต่จะให้เขาทำสุนทรีย์ไปพูดเป็นวิทยากร เขาทำไม่ได้เวลาสี่สาร

คนที่นิ้วโป้งซ้ายทับขวา คือ คนที่ชอบฝัน ชอบคิด ไม่เป็นระเบียบ ให้ทำงานที่ต้องใช้การจินตนาการก็จะคิดได้ดี
คนที่นิ้วโป้งขวาทับซ้าย จะเป็นคนที่เหมาะกับการทำงานคำนวณ ที่เป็นเรื่องตัวเลข งานที่ต้องใช้หลักการมีเหตุผลจะทำงานได้ดี เป็นคนทำงานเป็นลำดับขั้นตอน ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย

ถ้าหากท่านไปเอาคนที่เอาหัวนิ้วโป้งขวาทับซ้ายเหมือนกันสองคนนะ คิดอะไรไม่ออกเพราะจะรอจรอสรูปอย่างเดียว เพราะมันไม่มีเงาต้องรอมาเอาของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วถ้าเอาคนที่เอาหัวนิ้วโป้งซ้ายทับขวาเหมือนกันสองคนมาทำงาน ก็ปวดหัวตาย เพราะว่าฝันทั้งคู่ ไม่มีใครเขียน ไม่มีใครสรูป เพราะฉะนั้นผมก็จะใช้วิธีจัดคู่คนทำงานให้ต่างกัน แล้วงานจะสำเร็จ

หลักการติดต่อประสานงานกับผู้อื่น

เวลาท่านจะไปประสานงานกับใคร ท่านพูดใกล้ตัวของอีกฝ่ายก่อน เช่น “เธอเป็นยังไงบ้าง วันนี้ทานข้าวรึยัง ลูกเป็นยังไงบ้าง ตอนนี้ลูกเรียนถึงไหนแล้ว” ให้พูดเรื่องเกี่ยวกับเขาไปให้หมด พอสุดท้าย “เออ แต่วันนี้มีเรื่องให้ช่วยนิดนึงนะ” ค่อยนำมาพูดตอนท้าย แต่หลาย ๆ คน ชอบที่จะพูดแบบนี้ “เออ... แต่ว ฉันมีเรื่องให้เธอช่วยหน่อย” คือ พูดตั้งแต่เริ่มแรกเลย แล้วค่อยมาถามทีหลังว่า “เออ แต่ช่วงนี้สบายดีหรือ” แต่คงจะคิดในใจว่า “เออ ฉันไม่สบายก็เพราะแกเอางานมาให้ฉันทำเนี่ยแหละ” ให้ลองพูดเรื่องใกล้ตัวของเขาให้หมดก่อน แล้วเรค่อยพูดเรื่องผลประโยชน์ของเรา ให้ท่านลองทดลองดู แล้วอีกฝ่ายจะช่วยงานให้ท่านอย่างเต็มที่

ให้คิดถึงเรื่องที่ใกล้ตัวเอง แล้วท่านจะมีความสุข

อีกหลักการหนึ่งคือ เวลาที่ท่านทำอะไร ท่านมักจะคิดถึงแต่เรื่องของตัวเอง ให้ท่านลองคิดถึงคนอื่น หรือเรื่องที่ใกล้ตัวเอง ให้รู้จักแบ่งปัน อย่านไปแข่งขัน เพราะแบ่งปันจะทำงานอยู่กับใครก็ได้ แต่แข่งขันมักจะอยู่กับคนอื่นไม่ได้

สร้างคุณค่าก่อนมูลค่า

ท่านต้องสร้างคุณค่าที่ตัวเองก่อน หากท่านทำงานในองค์กรใด ท่านต้องสร้างคุณค่าที่องค์กรก่อน แล้วคนเขาจะเชื่อถือองค์กรของคุณเอง เมื่อไหร่ที่คุณไม่ทำให้องค์กรของคุณมีค่า ไม่มีใครเชื่อถือคุณ คุณค่าต้องมาก่อนมูลค่า คุ่มค่าต้องมาก่อนคุ่มทุน โดยเฉพาะในหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ จะมองแต่คุ่มทุนไม่ได้ เพราะเราทำประโยชน์ให้กับประชาชน ต้องดูว่าคุ่มค่าใหม่ที่ให้กับประชาชน

ทุกสิ่งทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลง จึงต้องเตรียมให้พร้อมอยู่เสมอ

เราต้องยอมรับว่าทุกสิ่งทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อสมัยเด็กๆ วัยรุ่นก็ยังสาวสวย ใครบ้างที่เตี้ยวันนี้ผ่านวัยนั้นมาก็ยังสาวสวยอยู่ เคยหล่อก็ยังไม่หล่ออยู่อย่างนี้ มันเป็นไปได้ มันต้องเป็นไปตามวัฏจักร การเปลี่ยนแปลงมันจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา นี่แหละเป็นสิ่งที่จัดการยาก ถ้าหากมันหนึ่งมันก็จัดการง่าย การเปลี่ยนแปลงเกิดจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายใน ทั้งควบคุมได้และควบคุมไม่ได้ด้วย สิ่งที่ไม่ควบคุมไม่ได้มาจากข้างนอกเสียเยอะ บางครั้งมาจากข้างนอกมาจากที่เราไปก็อปปี้เขาเอง แล้วก็

ไม่ได้เตรียมความพร้อมของเรา นั่นแหละทำให้มีปัญหาเยอะๆ แยะในบ้านเมืองเราที่มีการเถียงกันอยู่ทุกวันนี้ระหว่างนักวิชาการกับนักปฏิบัติ นักปฏิบัติบอกว่านักวิชาการไม่รู้เรื่อง ไม่เคยลงพื้นที่ว่าประชาชนอยู่อย่างไร นักวิชาการก็บอกว่า พวกนักปฏิบัติไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ทฤษฎีแนวคิดทฤษฎีเขามีไว้ว่าอย่างไร มันก็แล้วแต่ความเชื่อ แต่ความเชื่อของผมต้องเริ่มด้วยการปฏิบัติ แล้วมันจะเกิดแนวคิดและทฤษฎีทำไมต้องเริ่มด้วยการปฏิบัติ ปฏิบัติแล้วเราจะรู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้สำเร็จได้อย่างไร จะให้สำเร็จได้จะต้องนำเอาทฤษฎีอะไรมาเสริมต่อ

ชีวิตเรามีขึ้นมีลง เพราะฉะนั้นตอนช่วงชีวิตขาขึ้นก็ไม่ต้องรีบร้อนขึ้นจนเกินไป ขาลงก็ต้องระมัดระวัง ไม่เช่นนั้นนั้นก็ตกกระไดขาหัก

การนำหลักทศพิธราชธรรมของในหลวงมาใช้

ในหลวงท่านเป็นนักคิด ถ้าต้องการจะทำงานสำเร็จ นักปกครองทุกคนต้องมีทศพิธราชธรรม ท่านต้องมีหลักธรรม 10 อย่างในการปกครองก็คือ

๑. การให้ : ท่านเคยให้ไหม ยิ่งให้ยิ่งได้ มันเป็นนามธรรมก็จริง แต่ผมยิ่งให้ก็ยิ่งได้ ให้ลองทดลองดู ตลอดชีวิตผมยิ่งได้ยิ่งได้ตลอดโดยที่เราไม่คาดคิด เพราะเราให้ นิ่งแท้ก็ไม่ได้เคยจ่ายเงินค่าแท็กซี่เท่ากับราคามิตเตอร์ ตัดผมก็ไม่ได้ให้เงินเท่ากับค่าบริการตัดผม ราคอาหารก็ไม่เคยให้เงินเท่ากับราคาอาหาร ผมถือวิธีการให้ ตามที่ในหลวงบอกว่า “ยิ่งให้ยิ่งได้” แล้วผมก็มีความสุขทุกครั้งที่ทำให้ผมเชื่อว่าเงินมันต่อเงิน ให้ไปแล้วในที่สุดเราจะได้อะไร โดยที่เราไม่คาดคิด

ลูกเอกเป็นคน ไม่หวังวิชา เช่น Powepoint เวลาลูกศิษย์ใครมาขอ save ลูกเอกก็จะ save ให้หมด อาจารย์บางคนไปขอ save เขาจะไม่ให้เลย เขาถือว่าเป็นสิทธิทางปัญญาอะไรของเขา แต่ลูกเอกให้ เพราะลูกเอกถือว่าให้เพื่อประเทศชาติเราจะได้เจริญก้าวหน้า เราแบ่งปันกัน การแบ่งปันกันก็คือเป็นวิถีแห่งเศรษฐกิจพอเพียง การให้ที่ในหลวงท่านพูด เป็นวิถีของความพอเพียง

๒. รักษาศีล ๕ : ผมเป็นคนหนึ่งที่ทำไม่ได้ครบ แต่ถ้าใครทำได้ครบถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแก่ชีวิต ศีล ๕ คือ ไม่ฆ่าสัตว์ เมตตา ละเว้นจากการประพฤติดินในกาม ไม่ดื่มเหล้า ผมเป็นคนไม่ได้ดื่ม...ทุกวัน แต่ว่าก็ดื่มเบียร์บ้างเป็นบางเวลา

๓. บริจาค : บริจาคไปเถอะ อย่าคิดว่าบริจาคแล้วจะต้องได้ผลตอบแทน แต่บริจาคแล้วสิ่งที่ได้มากคือ จิตใจเรา แล้วใจมีความสุข ผมไม่เคยเหนื่อยและไม่เคยปฏิเสธ ไม่เคยเกียจด้วยว่าจะให้ผมพูดเรื่องอะไร บรรยายเรื่องอะไร อยากจะให้บรรยายเรื่องอะไรก็บอกมาละกัน คือเราไม่คิดถึงประโยชน์ส่วน

ตน ชีวิตเราจะลำบากก็ไม่คิด ก็จะไปหมดแล้วแต่ว่าใครจะเชิญมา

๔. **ความซื่อตรง ความเที่ยงธรรม** : บางครั้งความซื่อตรงเรายึดเอาไว้เป็นสิ่งที่ดี แต่สังคมไทยมักจะมีตัวแฝงซึ่งความไม่ซื่อตรงอยู่โดยที่ตัวเราเองและก็ไม่รู้ แต่ผมเชื่อแน่ว่าเราไม่ใช่เป็นคนที่จะดี ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มนุษย์จะเป็นอย่างนี้คือ ลูกน้องคนที่ส่งมาอยู่กับผม เป็นลูกน้องที่แย่มากที่สุดในองค์กรมาอยู่กับผม แต่ผมรัก ผมใช้ความดีของเขา ๕ เปอร์เซ็นต์ ผมไม่ใช้ความเลวร้ายของเขา ๙๕ เปอร์เซ็นต์ แต่มีบางคนตามที่ท่าน ว.วัชรเมธี พูดว่าชอบเอามือไปจิ้มแอปเปิ้ลที่มันเน่าที่เป็นรูเล็ก ๆ คุณก็อย่าไปจิ้มตรงที่มันเน่า คุณก็เลือกตรงเนื้อที่มีประโยชน์แล้วนำไปใช้ เพราะฉะนั้นความซื่อตรงจะมีอยู่ในทุกคนอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าจะมีขนาดไหนเท่านั้นเอง

๕. **ความสุภาพอ่อนโยน** : ลุงเอกถูกว่าบ่อยๆ ว่าทำไมถึงไม่ทำแบบทหาร ทำให้เด็ดขาด ลงโทษแบบหนัก คือลุงเอกทำไม่ได้เพราะไม่ได้เป็นอย่างนั้น

๖. **ความเพียร** ใครที่เคยอ่านหนังสือเรื่อง ๗ Habit เขาบอกว่าให้ลับขวานของตัวเองให้คมอยู่เสมอ คำว่า “ลับขวาน” หมายความว่า ทำปัญญาให้เฉียบแหลมโดยการศึกษาอยู่เสมอ เมื่อถึงเวลาต้องใช้ปัญญาก็สามารถใช้ได้ทันที เปรียบเสมือนขวาน เมื่อถึงเวลาที่จะต้องใช้ขวานตัดต้นไม้ก็สามารถใช้ได้ทันที ไม่ใช่พอจะใช้ขวานตัดต้นไม้ก็ค่อยมาลับสักทีหนึ่ง จะทำงานอะไรค่อยมาเรียนสักทีหนึ่ง ไม่ใช่อย่างนั้น เราจะต้องเก็บปัญญาความรู้ไว้ตลอดเวลา

๗. **ระงับความโกรธ** คนเราไม่มีใครที่ไม่เคยโกรธตลอดชีวิต เพียงแต่เราต้องระงับให้เป็น ผมเคยโกรธก็โกรธมาก พอมาคิดทีหลังเรานี้ก็เสียงเหมือนกัน ลูกน้องทุกคนแต่ก่อนทุกคนก็ต้องถือปืน เหมือนกับเราหมดเลยเวลาออกชายแดน แล้วเวลาเราโกรธเราโมโหก็ใส่ลูกน้อง เรามาคิดทีหลังจากที่เราอาวุธโสมมากแล้วว่า ถ้าเกิดเขาไม่รักเรา เขาไม่เชื่อใจ ไม่มั่นใจในตัวเรา เขามาเราตายไปนานแล้ว แต่เพราะเขารักเราเขาถึงได้ไม่ทำกับเราอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการระงับความโกรธเป็นสิ่งที่ดี ผมมีประสบการณ์บางครั้งผมคิดว่าคนๆ นี้เกลียด เพราะเคยได้ยินเพื่อนพูดว่า คนนี้ว่าผม แต่พอผมได้คุยกับคุยกับคนนี่จริงๆ คนนี้ไม่ได้เป็นอย่างที่เราได้ยินมาเลย ท่านเคยไหม ผมใช้วิธีการทิ้งเวลาไว้ พอตึงเวลาไว้มันดีกับเรา ถ้าเราพูดตั้งแต่วันนั้นเราคงไปไหนแล้วก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นผมใช้ตรงนี้ ใช้โดยที่ผมไม่รู้ตัว

๘. **ไม่เบียดเบียน** เราต้องไม่เบียดเบียนกับลูกน้อง แล้วข้าราชการเขาห้ามรับของขวัญจากใครก็ตามที่มีมูลค่ามาก ถ้าเกิดบริษัทไหนเขาเอาของมาให้เรา เขารถยนต์มาให้คัน เรารับไม่ได้นะ เพราะถ้ามูลค่าเกิน ๓๐๐๐ บาท ผมเคยไปกระทรวงการคลังแล้วเขาชี้แจงว่า คนในกระทรวงการคลังเขามีระเบียบของเขาว่า เมื่อตัวเองไปเป็นที่ปรึกษา ซึ่งเขาจะเป็นที่ปรึกษาได้ไม่เกิด ๓ ที่ ไปเป็นที่ปรึกษาแล้วได้ค่าตอบแทนมาแล้วจะต้องแบ่งค่าตอบแทนเท่านี้เปอร์เซ็นต์ให้กับกองกลาง เขาเขียนไว้ในระเบียบเลย หรือถ้าหากได้รับของที่มีมูลค่ามากกว่า ๓๐๐๐ บาทต้องตัดแบ่งกระจายให้กับคนอื่น ความ

เบียดเบียนเป็นสิ่งสำคัญเราต้องไม่เบียดเบียนโดยเฉพาะคนที่ด้อยกว่า

๙. ความอดทน ขันติ การทำงานต้องมีความอดทนในการทำงานหนึ่ง ๆ ให้สำเร็จ

๑๐. **หนักแน่นในธรรมและความถูกต้อง** คำว่า “ธรรมะ” แปลว่าอะไร ท่านพุทธทาสบอกว่า “ธรรมะ คือธรรมชาติ ธรรมชาติ คือความดี” ถ้าเมื่อใครทำตัวเป็นธรรมชาติและเป็นคนดี เมื่อไหร่ที่เราทำตัวผิดธรรมชาติ เมื่อไหร่เราทุกข์ใจ นั่นแหละเราทำตัวผิดธรรมชาติ ท่านเป็นผู้บริหารท่านเคยตำลูกน้องใหม่ หรือถ้าเป็นลูกน้องเคยตำเจ้านายใหม่ การตำว่าลูกน้องอย่าตำว่าเกินกว่าหนึ่งคน ห้ามทราบบ่ใหม่ครับ ที่เกิดกว่าหนึ่งคน คนเหล่านั้นเขาจะเกลียดท่านทั้งหมด เพราะวันหนึ่งเขาอาจจะเป็นผู้ถูกตำประจานเหมือนเช่นที่ท่านตำคนนี้ เพราะฉะนั้นหากจะว่าลูกน้องจะต้องเรียกมาคุยสองต่อสองคนไหนที่ไม่ดี แต่ถ้าจะชมลูกน้องต้องอย่าน้อยกว่าหนึ่งคน ยิ่งมาก ๆ ยิ่งดี แถมให้กระดาษ A4 ด้วยยิ่งดีใหญ่เลย แต่บางคนก็ไม่ให้คำชมกับลูกน้อง แม้แต่ชมด้วยปากก็ไม่เคยชมลูกน้อง ทั้ง ๆ ที่มันไม่ได้เสียอะไรเลย ให้กระดาษ A4 ใบหนึ่งชมเชยให้ลูกน้องบางคนก็ไม่เคยทำ

ผมเคยเปลี่ยนวิธีคิดมาเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว ประเทศสิงคโปร์เปลี่ยนวิธีคิดใช้เวลา ๒๕ ปี ญี่ปุ่นเปลี่ยนวิธีคิดใช้เวลา ๑๐๐ ปี เมืองไทยยังไม่เปลี่ยนวิธีคิด ชีวิตมันเลยไม่ดีขึ้น คนอื่นแข่งหมด เวียดนามกำลังจะแข่งเราแล้วนะ ผมได้อ่านหนังสือพิมพ์เวียดนามประกาศแล้วว่าปี ๒๕๖๓ จะเป็นผู้นำอุตสาหกรรม จอห์น เนสบิตต์ ได้เขียนเกี่ยวกับแนวโน้มมหากาพย์ของเอเชีย ไว้ในหนังสือ Mega Trend Asia ไว้เมื่อปี ๒๕๓๘ เขาเขียนไว้ว่าประเทศในเอเชียจะเป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ในเศรษฐกิจของโลก ประเทศไทยเป็นหนึ่งใน ๘ ประเทศที่ยิ่งใหญ่ในเศรษฐกิจของโลก แล้วที่ยิ่งใหญ่ทางเศรษฐกิจของโลก มาจากการขายอะไรท่านทราบไหม มาจาก “การขายวัฒนธรรม” ท่านจะสร้างอุตสาหกรรมภายใต้วัฒนธรรมอย่างไร หากท่านคิดไม่ออก ให้ท่านดูอย่างประเทศเกาหลี ยุทธศาสตร์ประเทศเกาหลี คือยุทธศาสตร์วัฒนธรรมที่ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ทั้งอาหาร หนังสือ เพลง หน้าตาสาวเกาหลี เต๋ยวนี่เด็กไทยร้องเพลงเกาหลีหมด กินอาหารเกาหลี หน้าตาเป็นเกาหลีหมด ก็แปลกนะพวกนี้มีเชื้อเกาหลีมาจากไหน ตาเบิกกว้าง นอนก็ตาไม่ปิด ลืมตาโพรงหมดเลย หน้าตาگرامใหญ่ก็กลายเป็นแกรมเล็ก นั่นคือเขาขายเป็นวัฒนธรรมเขาเลย นั่นคือเขาทำถูกแล้วเพราะเกาหลีเขาก็เป็นอีกหนึ่งชาติใน ๘ ชาติที่เป็นประเทศที่ยิ่งใหญ่ในเศรษฐกิจโลก แต่คนไทยกลับทำลายวัฒนธรรมตัวเอง ไม่รักษาวัฒนธรรมตัวเอง จึงขายอะไรยากขึ้นทุก ๆ ปี เพราะประเทศไหนที่เจริญเขาจะขายวัฒนธรรม

จากที่กล่าวนโยบายก็มีแล้ว ยุทธศาสตร์ ท่านยังบอกยุทธวิธีก็คือหลักการทรงงาน ในส่วนของยุทธวิธี ผมไปสอนที่กรมโรงงาน ผมบอกว่าต้องเอาโรงงานไปอยู่ในหัวใจคนของท่านต้องเอายุทธศาสตร์อุตสาหกรรมไปอยู่ในหัวใจของคน นั่นคือ คุณต้องให้ความรู้ เหมือนอย่างที่ผมกำลังบอกคุณว่าคุณทำอุตสาหกรรมอะไรแล้วมันถึงจะเจริญก้าวหน้าในประเทศไทย เพื่อให้พนักงานอุตสาหกรรมเขานำไปคิด นำไปผลิต นำไปใช้ ผมบอกกระทรวงโรงงานว่า คุณจะต้องเดินไปบอกกับประชาชนทุกที่ใน

ประเทศไทย โรงงานที่ดีที่เหมาะสมกับคุณต้องเป็นโรงงานประเภทไหน แล้วก็จะดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างไร วัตถุประสงค์ที่จะนำมาใช้ที่อยู่ในท้องถิ่นคุณนี่คือวัตถุประสงค์อะไรที่จะนำมาใช้ แล้วก็ต้องบอกประชาชนว่า วิธีดูโรงงานที่ดีดูอย่างไร การควบคุมกำกับโรงงานจะสัมพันธ์ยังไง แล้วก็โรงงานแบบไหนที่เหมาะสมกับชุมชนคุณ ให้ความรู้สองฝั่ง สุดท้ายใครเลือก ประชาชนจะเป็นคนเลือกเองว่า “ท่านอธิบดีโรงงานผมอยากได้โรงงานประเภทนี้ช่วยหามาให้ผมหน่อย” ถ้าหากท่านทำได้เช่นนี้ ท่านสุดยอดแล้ว เขาเป็นคนเรียกร้องให้หามาเองเพราะเขามีความรู้ นั่นแหละคือปลูกต้นไม้ในใจคน วันนี้เราไม่ได้สอน กระทรวงเกษตรไม่ได้สอนเรื่องปลูกต้นไม้ในใจคน กระทรวงเกษตรทุกปีคือมอบกล้าพันธุ์กับมอบค่าแรงสำหรับปลูกต้นไม้ แต่ไม่เคยมอบจิตใจว่าต้นไม้มันจะเจริญงอกงามมันควรจะตั้งอย่างไร ต้นไม้มันมีทั้งราก มีทั้งต้น มีทั้งกิ่ง มีทั้งใบ มีทั้งผล ดอก คุณจะต้องอธิบายให้รู้ทั้งหมดเลย พุดง่าย ๆ คือต้นรากเหง้าแห่งความรู้จะต้องบอกทั้งหมดและให้เขาเป็นคนตัดสินใจเอง

ขาดทุนคือกำไร ยอมขาดทุนตั้งแต่เริ่มต้น ผมไม่เคยเปลี่ยน มีคนมาถามผมว่า “อาจารย์มาบรรยาย อาจารย์คิดเท่าไร” ผมบอกว่าผมไม่เคยคิด บรรยายเชิญผมมาฟรี ผมก็ไป เพราะผมขาดทุนคือกำไร อย่างน้อย ๓๐ คนก็รู้จักผม

ในหลวงพุดไว้มากเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี่ การที่เราอยู่ในภาครัฐ การลงทุนของภาครัฐ ประโยชน์ที่ได้กับประชาชนถือว่าคุ้มแล้ว เราอย่าไปหวังกับเรื่อง KPI บางหน่วยงานราชการใช้ลักษณะก็อปปีต่างประเทศเขามาทั้งหมดเลย ซึ่งมันไม่ตรงกับวัฒนธรรมไทย แล้วก็ทะเลาะกันแรงไปหมด แล้วก็เถียงว่า “เนี่ยทำอย่างนี้สิถูกต้อง” ถูกต้องใช้ถูกต้องของคนประเทศนั้นที่คิด แต่ไม่ถูกต้องในลักษณะภูมิสังคมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าไว้ ต้องสอดคล้องกับภูมิสังคม